

10. [Aasen, Ivar]

(J. Aasen.)

Two nye Visor.

(1851.)

1.

Gagubøysa.

(Ei Visa til aa syngja, naar alt annad fortar.)

1.

Eg vil so gjerne syngja og veit meg ingjen Song;
kvar Stubben, som eg veit, hev eg sungjed.
Paa Fust og Fille-Visor var sakte ingjen Trong,
av slike Ting da ha' mid ein Dunge.
Men mangt so lht ein nytta, naar inkje betre finst,
daa lht ein ofto taka dan Ting, ein vhrde minst.
Slift hender baade Kjeisar og Kungje.

2.

Dg sume dei digtar um Skog og Mark og Fjell;
so vel veit dei alting te laga.
Men her i Lande er da so mødeleg eit Stell;
d'er lited som Hugjen kann draga.

V box 8:231

Her Sumaren er liten og Vinteren er lang,
og Kroppen er so frofen og Magjen er so svang.
Da høyrer du no alle Tider klaga.

3.

Og sume dei digtar um Elstugjen mest,
um blomstrande Kinner og Kjakar.
Ja, kunde da no vara, so var da væl best.
D'er snildt te sjaa tvo elskande Makar.
Men Kjarleikjen minnar, og Medo ho vekst;
dan smilande Bækjo vert ei ruffutter Hekst.
So dan Ting heve og sine Hakar.

4.

Og sume dei digtar um Friheiti snildt;
at alle Mann er like, dei meinar.
Men endaa er eg rædd, um d'er aldri so giltt,
da skiler seg daa Herrar og Sveinar.
Dan Mann, so heve Magti, fær Friheiti nog,
men fær du liti Magt, fær du liti Friheit og.
Eg kvider mot te segja, kva eg meinar.

5.

So er da noko aasaatt med alle desse Ting,
og viftnog er da so med dei fleste.
Ver nøgder med Luten din, um han er no ring,
og tenk deg, at ditt er da beste.
Og naar du driffer Vatned, so tenk at da er Vin,

og naar du slagtar Kalven, so tenk at d'er eit Evin.
D'er Tankjen, som gjerer da meste.

2.

Luffo.

Mel. Elstelig Benner, hvad er her at gjore?

1.

Luffo ho er no ei underleg Kjella;
snart vil ho stiga og snart vil ho fella.
Ein Gong ho hjelper, naar minst var te venta,
ein Gong ho slipper, naar mest var te henta.
Ein Stad ho altid vil lydast og vitja,
ein Stad ho styr og vil slett inkje sitja.

2.

Daa er da Moro, naar Luffo drag Laksed;
snart gjenger Dagsen, og smaatt verter Draksed.
Naar du vil mala, so vekser væl Bekkjen,
naar du vil høya, so tornar væl Flekkjen.
Vil du i Syd, so blæs Vinden av nordan,
vil du paa Haved, so fell han av Fjordann'.

3.

Daa er da Møda, naar Luffo løpp unda(n),
saafengt er alt kva ein græv og ein grundar.

Smaatt verter Græsed og feint vil da veksa,
smaatt verter Korned, og feint vil da ekfa.
Liten er Fissjen og snarer te telja
lited so fær du fyr' alt, du skal selja.

4.

Pungsen han er fyre Pengar so aunder,
Skaapi ho er fyre Splyty so snaunder.
Kornbingjen tømest og Kjøt-Roted øydest,
Mjølstunno minkar og Smørhyllso snøydest.
Koppar og Skannor er singlande tome,
lited av Mjolk og langt mindre av Rjome.

5.

Kva skal ein segja, naar slift er paa Tølen?
Tufje da nyttar te skapa seg galen.
Klofast er dan, som tolmodeleg strider,
vaasar og ventar paa frakare Tider.
Stødt maa ein stiga, naar Begjen er bratter,
Luffo er burte; ho kjemer væl atter.

Eggsat.

Trykt hos M. A. Warfnot.

1851.